

den kommunale Ordning, der findes her i Kjøbenhavn, kunne fjerne en Modstand, som kunde rejse fra den anden Del af Kommunalbestyrelsen, nemlig Magistraten. Naar Mindretallet ikke er stærkt nok til at kunne forhindre en saadan overvældende, almægtig Indflydelse fra den Side, som de højst beskattede ikke repræsenterer; er Mindretallet ikke passende stærkt, saa er det temmelig unyttigt. Nu tro vi, at med den nuværende Valgcensus er et saadant Mindretal af passende Størrelse nogenlunde sikret, men vi nære Tvivl om, at det er sikret, naar man udvider Vælgermassen med den store Mængde Vælgere, der ville komme til af dem, der kun have en Skatteindtægt af 800 Kr., altsaa de lavest beskattede, der overhovedet komme med. Forøgelsen af Vælgermassen er jo, som det er blevet opgjort og har foreligget Tinget, mellem 9,000 og 10,000. At nu alle disse ni eller ti Tusind just skulde stemme mod de højst beskattedes Liste og paa en anden Liste, det tror jeg slet ikke — det er i alt Fald ikke givet, derom kan ingen spaa — det er muligt, at der stemmes efter ganske andre Hensyn end det Skel, som gøres mellem de højst beskattede og de lavest beskattede; det beror jo paa saa mange andre Omstændigheder. Men i Tidens Løb antager jeg, at Erfaringen nok som vil vise, at det Skel, den Adskillelse, som Lovgivningen gør, kommer til at virke efter sin Tanke, at i Tidens Løb vil en Liste, som er opstillet af de lavest beskattede, og som proklamerer sig som den Liste — det er jo Forholdstalsvalgmaaden, vi tale om — de lavest beskattede bør stemme paa, ogsaa faa den aller største Mængde af de lavest beskattedes Stemmer, og det er med denne Udsigt for Øje, at vi ikke kunne finde de højst beskattedes økonomiske, kommunale Interesser tilstrækkelig betryggede, naar Vælgermassen skal udvise saa stærkt, som Forslaget tilsigter. Derfor have vi foreslaaet her at blive ved det bestaaende. Det bliver vel sagtens det eneste væsentlige Dissenspunkt; thi de andre Dissenser, i hvert Fald her i dette Udvalg mellem Flertallet og den øvrige Del af Udvalget, ere jo ikke af væsentlig Betydning. Jeg antager, at dette vel bliver det eneste væsentlige Dissenspunkt imellem dette Ting og det andet Ting, og det er derfor ganske naturligt, at det har stillet sig saaledes for os, om der ikke var nogen Mulighed for at komme over dette. Der vil jeg da sige, at forskellige Muligheder foreligge; der er Mulighed for paa forskellige Maader at

komme ud over denne Vanskelighed og saaledes virkelig faa Loven ud, dersom man virkelig kan sige, at det er tilbuddt at skaffe de højst beskattede, de konservative Interesser et Mindretal i Borgerrepræsentationen af passende og virksom Størrelse. Der er forskellige Muligheder. Jeg skal nævne en, der allerede blev bragt paa Tale i Udvalget. Dersom Hindringen skulde ligge deri, at man finder det uretfærdigt, at nogen, der overhovedet bidrager og er beskattet til Kommunen, ikke har Del i Valgretten — en Ordning, som jo den gældende Lovgivning indeholder — vilde der altid være den Udvej, at man kunde fritage disse, som kun have en Indtægt af under 1,000 Kr., for Deltagelse i Indkomstskatten. Men for saa vidt denne Udvej maaske af andre Hensyn er mindre praktikabel — navnlig naar Hensyn tages til det Forslag til Indkomstskat til Staten, som foreligger Tinget — er der ogsaa andre Veje at gaa. Dersom det er den faste Beslutning, og dersom det virkelig er Meningen, at de højst beskattede skulde have sikret et passende Mindretal, kunde man jo sikre dette ved at give dem som særlig Valgruppe en vis Brøkdel forud af Borgerrepræsentationen, ikke i samme Omfang — thi da vilde vi jo gaa over til et andet System — ikke en Brøkdel af en Størrelse, som den findes i de gældende Kommunallove, altsaa ved Halvdelen, men en mindre Brøkdel, hvorom der kunde yderligere tales, en Brøkdel, som var tilstrækkelig til at sikre — højere gaa vore Ønsker og Tanker ikke — et Mindretal, der var tilstrækkelig stort til at hindre en aldeles overvældende Indflydelse fra Flertallets Side. Det er paa denne Betragtning, at vort Forslag under Nr. 1 er grundet, ifølge hvilket vi altsaa mene foreløbig at maatte blive staaende ved den nuværende Valgcensus som det eneste for Øjeblikket, der kan foreligge i Retning af at sikre det, som er vort Maal.

Oct. Hansen: Jeg skal tillade mig at udtale mig om de Forslag, hvortil jeg ikke har kunnet gaa med, og da begynde med det, som den ærede sidste Taler særlig dvælede ved, og som ogsaa er et af de vigtigste, nemlig Ændringsforslag under Nr. 1, der gaar ud paa, som den ærede Taler sagde, at bevare den nuværende Census, idet kun de Personer, der skatte efter 1000 Kr., faa Valgret, hvorimod Lovforslaget gaar ud paa, at enhver, der ansættes til Indkomstskat, skal have Valgret. Den ærede sidste Taler udtalte, at